

предложи Иосифъ на домътъ Фараоновъ , и говореше : ако сега намърихъ благодать предъ васъ , извѣстете, молимъ, на Фараона, и скажете (че) :

5 Отецъ ми ме закле, и говореше : ето, азъ умиррамъ : во гробатъ ми , што ископахъ за себе си , въ земята Ханаанска , тамъ ще ме погребешъ : сега прочее, нека се вкачимъ , молимъ, и нека погребемъ Отца ми : и ще се върнемъ (пакъ тѣка).

6 И рече Фараонъ : вкачисе, та закопай Отца ти : какъвото те е заклелъ.

7 И вкачисе Иосифъ за да погребее Отца си : и вкачихасе заедну съ него сичките раби на Фараона, старѣйшины на-домътъ мѣ, и сичките старѣйшины на-землята Егѣпетска ,

8 И сичкѣе домъ на-Иосифа, и братѣе мѣ, и домоо на-Отца мѣ : самъ семействата си, и стадата си, и довкицыте си, оставиха въ землята Гесенъ .

9 И вкачихасе заедну съ него и колесницы, и конѣвзды, што выде едно весьма голѣмо и множественно спѣтешествіе.

100 И дойдохъ въ рѣмното Атадово , което е отвѣде на-Иорданъ рѣка : и тамъ плакахъ плачь голѣмъ и весьма горкъ : и направи (Иосифъ), за Отца си плачь седмь дни.

111 И Хананевте, които сж жители на-мѣстото, като видѣха плачатъ въ рѣмното Атадово , рекохъ : плачь голѣмъ (е) това на Егѣптяныте : за това се наименова името мѣ Авель-Мисраимъ (рыданіе Егѣпетско), што (е) отвѣде на-Иорданъ.

122 И направи мѣ сыновете мѣ (така), какъшото боо имъ зарача ОНЪ.